

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani minden pártoló tagunknak, akik 2002. Év folyamán és azt megelőzően anyagilag, természetben vagy erkölcsileg támogatták Egyesületünket, lehetővé téve ezzel eddigi eredményeink elérését.

Támogattak minket 2002-ben:

AES-TISZA ERŐMŰ KFT, AXELERO TISZANET RT., BARTA KÁROLY, CARDIO-DENT EGÉSZSÉGÜGYI BT, BÁBA ÉS TÁRSAI KFT, CSERI GUMISZERVÍZ (NÉDLI ATTILA, MEDVECZKI ÁRPÁD) DÖMÖK ANDRÁS, FABRÍCIUS ALAPÍTVÁNY, FOGYATÉKOS GYEREKEK FELZÁRKÓZTATÁSÁÉRT ALAPÍTVÁNY, GEOFOR FÖLD-ÉS BÁNYAMÉRÉSI KFT, GILA CSABA, GILA KÁROLYNÉ, IFJ. GLODEÁK MIKLÓS, HAJNAL JÁNOS ÉS NEJE, KAC KÁLMÁN ÉVA, KANIZSAY ZSOLT, KARSAI HOLDING RT, KISS KÁROLY, DR. KISS SZÓKE ANNA, ID. KOPASZ IMRE, IFJ. KOPASZ IMRE, KOPASZ IMRÉNÉ, KÖRTESTÚDIÓ, KUCSA-KER KFT, MECSEK EGYESÜLET, MOBILITAS KÖZALAPÍTVÁNY, NÉDLI IMRE, NÉDLI ZSUZSANNA, ORFŰI ÖNKORMÁNYZAT, ORSZÁGGYŰLÉS TÁRSADALMI SZERVEZETEK BIZOTTSÁGA, PENTA KFT, SZABÓ FERENC, SZAMKÓ SZABOLCS, SZEGED VÁROS ÖNKORMÁNYZATA, SZÓKE TIBOR ÉS NEJE, TARNAI DEZSÓ ÉS NEJE, TARNAI TAMÁS, TEGZES ZOLTÁN, TÓTH JUDIT, TÓTH LÁSZLÓNÉ, VERESEGYHÁZ ÉS VIDÉKE TAKARÉKSZÖVETKEZET, VERESEGYHÁZ VÁROS POLGÁRMESTERI HIVATALA, VÍGHNÉ SZERT EDIT, ZALAI MÁRTA

Köszönettel tartozunk továbbá mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1%-ának felajánlásával támogatják céljainkat.

**A Hírmondó a Bába és Társa Kft. Nyomdájában készült.
A Kft. a nyomtatást és a fűzést ingyenesen biztosítja részünkre**

Tel.: 62/464-015

internetpartnerünk a

SZKBE Hírmondó

16. szám

Kiadja a Szegedi Karszt- és Barlangkutató Egyesület
6720 Szeged, Kígyó u. 2. I/10 Tel.: 06 62/ 452-106 vagy 60/ 458-321

Levélcíme: 6701 Szeged, Pf. 1269

E-mail: szkbe@szkbe.hu

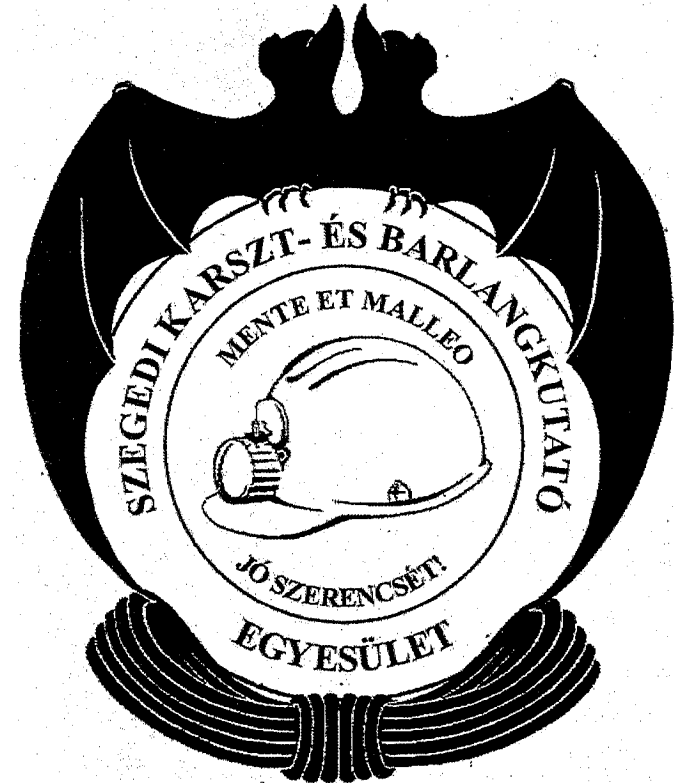
Honlap: www.szkbe.hu

Szerkesztő: Gila Csaba

Felelős kiadó: Tarnai Tamás /20 910 7762/

HÍRMONDÓ

A Szegedi Karszt- és Barlangkutató Egyesület időszakos kiadványa

16. szám

2003. március 10.

A TARTALOMBÓL**Hírek, információk**

Túratervek

Kutatási alkalmak

A kérdőívek feldolgozásának eredménye

Közgyűlés, farsang 2003.

Túraleírások, kutatási beszámolók

„Megmondtam, hogy szívás lesz...”

Kalandozások Törökországban

Rejtvény

Támogatóink voltak**AZ SZKBE ILLETÉKESEINEK ELÉRÉSI CÍMEI****Tarnai Tamás ügyvezető elnök**

2234 Maglód, Majláth u. 44.

Munkahely: 5000 Szolnok, Ady E. út 26.

Tel: 20/ 910-7762 vagy 29/ 327-366

56/ 502-497

ttarnai@mol.hu

Dobó Barna elnökségi tag

6721 Szeged, Sóhordó u. 21/a

Tel.: 62/ 324-093 vagy 20/ 542-8147

Hajnal Ágnes elnökségi tag

2500 Esztergom, Sugár u. 7/c

Tel.: 30/ 300-2420

sarkanynyul@freemail.hu

Szegvári Gabriella elnökségi tag

5672 Murony, Áchim L. u. 28.

Értesítési cím: Szeged, Herman Kollégium

Tel.: 30/ 572-2707

neo31@freemail.hu

Szeredi Anna elnökségi tag

1173 Bp., Szürkebégy u. 73.

Tel.: 30/ 513-6554

barlangitucs@freemail.hu

Kiss Viktor ellenőrző bizottsági elnök TKNP KÁISZ programvezető

7027 Paks, Szabadság u. 25

Értesítési cím: Szeged, Vajda u. 13/a III./11.

Tel.: 20/ 366-1132

Szöke Emília ellenőrző biz. tag pályázati vezető

Értesítési cím: 6723 Szeged, Lomnici u. 31/a, III./8.

Tel.: 70/ 2468-000

szokeemilia@freemail.hu

Herbály Zita TKNP HHGYSZ programvezető

6723 Szeged, Úrhajós u. 1. IX./54.

Tel.: 62/ 477-422

herbaly.zita@stud.u-szeged.hu

Barta Károly HFTKP programvezető

6723 Szeged, Szamos u. 6. IX./54.

Munkahely: SZTE Természeti Földrajzi Tanszék

Tel.: 62/ 465-726

Mh.: 62/ 544-317

barta@earth.geo.u-szeged.hu

meg - kettő komolyabban. Mindegyikük finom falatokat fogyasztott, majd szorgosan hányt és gyakran lázas is volt. A gyomor élvezeteit tehát hagyjuk a túránk végére, mert akkor már úgy is mindegy, viszont valamikor csak ki kell próbálni azt a sok ínycsiklandó dolgot amit lépten nyomon meglátunk egy rendesebb sétálóutcán vagy bazár környékén.

Az első szállás az aksaray-i kemping. Rajtunk kívül nem nagyon vannak itt, pedig nem rossz hely. Még fürdő is van, de a ledér lányaink (és fiaink) már találkoztak az erkölcsösségre felügyelő hivatalos közegek figyelmeztetésével, no meg a hagyományok szerint élő helybéli hölgyek megvető pillantásaival amikor is egy Balaton mellett még nem feltűnő ruha-kollekcióban jelentek meg a közösségi terekben. (Az is tény azonban, hogy a szomszéd motel kertésze nem osztotta nézeteiket és feltűnően sokat öntözött és gyomlált sátraink mellett.)

Azzal a tudattal hajtottuk álomra a fejünket, hogy véget ért a nagy utazás. Most már nem a kerekéké hanem a látványé lesz a főszerep. Nem is akármilyen látványosságoké!

(remélem folyt. köv. - előkészületben : Karavánszerájok és az Ihlara-völgy)

/Kovács Balázs/

EGY FEJTÖRŐ

Márti és Szabi ismét talált nekünk egy kis agysejt mozgató rejtvényt:

10 láda pénz között az egyik ládában csupa 11 grammos érme van, a többiben 10 grammosak az érmék. Okos Domokosnak csak egyetlen mérésre van lehetősége, azután tudnia kell, hogy melyik a nehezebb érmét tartalmazó láda. A méréshez kap egy egykarú mérleget mérő súlyokkal.

Hogyan találja meg a legnehezebb érmét tartalmazó ládát?

Kedves tagok ismét év eleje ismét adóbevallás, ismét lehetőség hogy Egyesületünk anyagi hátterét egy kicsit megtámogassuk. Ehhez csak annyi kell, hogy a lap alján látható adószámot adjuk meg, minden olyan ismerősünknek, akiről gondoljuk, hogy az 1 %-át a barlangászat nemes céljaira áldozná. További lehetőség a segítségre, ha az irodában található szórólapokból markoltok fel egy köteggel és Szeged szép városában terítitek azt.

Adószám: 18461709-1-06

Ennyi ember nem fog betelepülni vidékről, az szemmel látható. De egy rossz hitelkonstrukció következtében ezek a szellemvárosok egyre gyarapodnak.

A török katonanép mondták, s ez így van most is. Talán a belső bizonytalanság a kurd vidékeken, talán a NATO kötelezettségek teszik, de a laktanya gyakori látvány ebben az országban. A határ közelében még az avatatlan szem is több tucat erősítés, megfigyelőpont és radarállomás nyomára bukkan, de a fegyveres erők jelenléte később is hangsúlyos. Esteledik mire feltűnik a két kontinens elválasztó vonalán fekvő város és beszerencsétlenkedjük magunkat az egyik nemzetközi kempingbe a Márvány-tenger partján. A kusza úthálózat és az ilyen irányú információk lényegében teljes mellőzése nem teszi egyszeri egyszerűvé a szállás eme formáinak igénybe vételét. A hely egyébként nem rossz csak az út elején még nem akarunk nagyon kiköltekezni ezért a sátorozók számát tekintve talán nem a korrekt matematikai végeredmény alapján tájékoztatjuk a recepciót.

Ébresztő, reggeli majd a szépséges teknősbéka megcsodálása után - amin Pató Jancsi feküdt az éjszaka - robogunk tovább. A mellettünk elrohanó városra csak futtában csodálkozunk rá, de az Európa hídról körbetekintve így is érezzük fontos pontján vagyunk a világnak.

Gyárak, üzemek és egy egyetem majd megint gyárak. Rengeteg új, zöldmezős beruházás. Irdatlan forgalom. Szinte egyik napról a másikra változik a vidék. Az olvadó aszfalton kamionflották rohannak. Győzelem vagy halál. Ez az ország vagy utoléri az európai átlagot 10 év alatt vagy belerokkan a nagy fejlesztési lázba. Én az utóbbira tippelek. Nem látom a fedezetet a grandiózus befektetések mögött. Már pedig a hiteleket hamarosan törleszteni kell.

Ha meg az új üzemek mégis kipréselik magukból a szükséges nyereséget akkor is ott maradnak a környezetvédelmi gondok és a társadalmi problémák. Az iparvidékek illatanyaga és a levegő szemcsemérete alapján ugyanis a korszerű termelőegységeknél egyáltalában nem biztos, hogy beépítették a porleválasztókat, víztisztítókat és egyéb sallangokat. Így aztán a török tengerpartok gyakran gyomor-felforgatóak, s a levegő sem mindenütt kellemes. Isztambul után egész - több 10 km hosszúságú - tengerből fölött lengedezett a szmog.

Aztán lassan lemorzsolódnak az ipari társadalom látványos kellékei és egyre beljebb érünk a hagyományos Törökországba. Anatólia kopár dombjai között fődögélünk csöndesen. Árnyékban 40 fok csak éppen árnyék sehol sincs. A levegő vibrál, az út folyik, körülöttünk tikkadtan kornyadoznak a gabonatáblák. Gyöngyöcske - a lányom - szorgalmasan rója a köröket a zöldes tállal, melyre újabb adag répa, uborka és káposzta kerül. Ekkora hőségben mást nem is nagyon eszünk. A víz persze fogy „hektószám”. Az elején még az otthonról hozott ásványvíz, később már a kevésbé finom jódózott fajta. Mivel itt sem mindenütt egészséges ez a nélkülözhetetlen nedű ajánlom, hogy az utánunk erre járók is legyenek óvatosak. Esetünkben legalább 4 ember betegedett

Tóth Judit kapcsolattartási vezető
2112 Veregyház, Kálvin u. 13.

Tel.: 20/ 337-8694
totjudit@hotmail.com

Molnárné Kiss Ildikó könyvelő
6727 Szeged, Duna u. 11/a

Tel.: 62/ 457-988 vagy 30/ 275-5716

Pásztor Mónika irodai munkatárs

Tel.: 20/ 596-5614

VÁRHATÓ TÚRÁK A FÉLÉVBEN

március 13-16. Abaligeti oldalág és mecseki zombolyok
március 21-23. Csodabogyós barlang
április 5-6. II. Mecseki Agyagos Kupa (szerv. Ország Jani)
április 19-21. Morva karszt (szerv. Hajnal Ági)
május 1-4. Szerbia (szerv. Hajnal Ági)

KUTATÁSI ALKALMAK AZ ELSŐ NEGYEDÉVBEN

2003 első negyedében a következő időpontokon nyílik lehetőség kutatásra a Mecsekben:

Március 13-16.	vezetők: Sityu és Tamás
Március 27-30.	vezetők: Sityu és Imi

Jelentkezés a választott hétvégéknél feltüntetett tagok valamelyikénél!

MEGHÍVÁS

Május 18-19-én barlanglátogatás lesz a Szuadó-barlangban, a Születés Hete országos rendezvénysorozat részeként. A túrán minden érdeklődőt, illetve esetleg kísérőként közreműködő kispajtást szívesen lát Barta Csilla szervező (62/ 465-726).

A KÉRDŐÍVEK FELDOLGOZÁSÁNAK EREDMÉNYE:

2002 augusztusa és októbere között kiküldött, szétosztott, az Egyesületi életet értékelő, kérdőívek feldolgozása:

20-an töltötték ki és küldték vissza a lapokat. Ebből biztosan gyerek volt 5. A húsból 9-en vállaltuk a véleményünket. Hogy viszonyítani tudjatok: az egyesületnek több mint 65 tagja van.

1. kérdés: Miért léptél be az egyesületbe?

- Barlangászatért és túrázásért: 2 fő
- Kutatásért és túrázásért: 1 fő
- Barlangászatért és társaságért: 2 fő
- Barlangászatért, kutatásért, túrázásért: 1 fő
- Társaságért és kutatásért: 1 fő
- Csak a társaságért: 2 fő
- Csak barlangászatért: 10 fő
- Csak túrázásért: senki
- Csak kutatásért: 1 fő

2. kérdés: Mi tetszett akkor?

Legtöbbeteket a közösség maga vonzott, a közösséghez való tartozás (12 ember). Bár hárman megjegyezték, hogy nehéz volt bejutni, és ez rosszul is esett nekik. Többen említették a régi értékek tisztelőt, összetartozás érzését. Egy ember a kihívásokat kereste. Fontos volt még a jókedv és a társaság. Öt embernek a túrázás gyakorisága tetszett. Két ember csak most lépett be, ezért erre a kérdésre még nem tudott válaszolni (gyerekek a táborból). Igazán nem ismeri az egyesület belső életét és ezért nem tud véleményt mondani egy fő.

3. kérdés: Most mi tetszik?

- Vannak emberek, akik között még mindig szoros a kapcsolat: 1
- Kötelek barlangok, kutatás, szakmai kihívások: 1
- Már nem tag: 1 (nem tudja)
- Egy rész még összetartó, túrázás, barlangászat: 1
- Nem ért egyet, kilépett: 1
- Társaság, sűrűbben barlangászás: 1
- Sport: 1
- Közös cél barlangfeltárásban, akarat, hogy jól érezzék magukat, ezért áldozatkészség
- Nem érzett változást
- Kötelek barlangok
- Hangulat, barlangok, emberek

4. kérdés: Mi nem tetszik?

- sokan kiléptek az egyesületből, nem járnak el a táborba (nyári)
- túl sok az új tag, felhígult a társaság
- nem vagyunk elég toleránsak egymáshoz, és ez (is)vezethet a belső konfliktusokhoz
- az emberek nem használják ki az egyesület által nyújtott lehetőségeket és ezért az egyesületet okolják

Miután elhagytuk a háború utolsó nyomait és a szerb-bolgár határ szép szurdokvölgyeit, láthattuk, hogy vannak a világon más katasztrófák is. A hajdan méltán csodált gyümölcsös és zöldéses kertek leginkább elvadult bozót benyomását kellették, de sok helyen csak a hamu maradt utánuk a nagy nyári erdőtüzek nyomán. Bulgária az ilyen vén csontok emlékeiben mint én, egy olyan ország volt, ahol ha nem is gazdagon, de a szocialista idők realitását figyelembe véve megfelelő szinten éltek az emberek. Jelentős volt az idegenforgalom és az agrárium kimondottan fejlett. Ez most nyomokban sem látszott. Ha tehát mi visszaestünk a rendszerváltás után, akkor a bolgárok óriásiit zuhantak. A leva és a német márka egy az egyben történő beváltási árfolyama érdekes összehasonlításokra adott volna lehetőséget, ha hosszabb ideig maradtunk, de csak a szófiai kemping nem csekély áraiból tudtunk következtetni arra, hogy ha a helybéliek is ezen az áron jöhetnek ide, akkor miért üresek a házak és a sátorhelyek. Reggel villámsebessé mentünk tovább, hogy minél hamarabb elérjük az áhított félholdas zászlót.

Aztán ez is bekövetkezett. Mintha egy jelentősebb országos kirakodóvásárt kereszteztek volna egy terjedelmesebb folklórfesztivállal, ahol azonban még bejutás előtt végig kell járni bizonyos stációkat. Az eseményes szervezetlenség örvényként szívott magába. Ami a jelentős üresjáratok és fölösleges visszacsatolások ellenére mégiscsak húzott bennünket a fenék felé. Ez adott esetben a határsorompó túlórdalát jelentette. Mindössze néhány rövidke óra a kellemesen gutaütös senki földjén és teljes a siker. Komolyabb megvesztegetésre csak egyetlen alkalommal volt szükség és a buszunkat is csak egyszer szerette volna vezetni - máig ismeretlen okból - egy túlbuzgó török határőr. Beléphetünk hát a szultánok birodalmába. Irány a Boszporusz! Az első pénzváltóknál szembesültünk azzal a ténnyel, hogy itt mi többszörös milliomosok vagyunk - ha akarjuk, ha nem. Ezek után már sokkal jobban el tudom képzelni a '48-as magyarországi hiperinfláció hangulatát. Én rögtön az elején elveszítettem a fonalat a pénzügyek területén és emellett mindvégig ki is tartottam. Azután pár kilométert megtéve ugrottunk néhányszor 10 évet és máris ott volt az ötvenes évek hangulata, ami - legalább is engem - szinte az egész utunk során kísértett. A mennyiségi fejlesztés szelleme röpdősített felettünk. Ennek első nyomai az autópályák voltak. Egyszerűen nevelésnek tűntek a néhány 10 kilométeres hazai tervek, itt, ahol több százszor ennyit építettek és építenek gőzerővel. Ezeket keresztül nyomul az ipari társadalom egyre beljebb az országban. Erre még azt is mondhatnánk, hogy a szervezett gazdaságfejlesztést szolgálják, de később a Fekete-tenger vidékén, ahol újabb 100 kilométerek kerülnek megépítésére, már inkább az eszement rombolás szimbólumait láttam bennük. Szó szerint hegyeket hordanak el azért, hogy az egyébként többre érdemes tengerparton töltést építsenek a néhol 2X3 sávós útnak. Két legyet egy csapásra, humorizálhatnánk, de aki látta milyen természeti értékek mennek tönkre annak torkán akad a szó.

Azután ott van a lakásépítés. Akkora pazarlás amekkora ennek kapcsán történik párját ritkítja bárhol ahol értelmes emberek élnek. Nem túlzás, városnyi épület mennyiség „díszeleg” szinte valamennyi jelentős település közelében - üresen vagy félig készen.

A csapat nagy része volt már vendégségben török barátainknál. (S itt rögtön álljunk is meg egy gondolat erejéig. A törökök számára a magyar, barát és testvér. Mi vagyunk a keresztény törökök. Így aztán azon a vidéken az egyébként sem barátságosan vendéglátók szívesen fogadnak bennünket. Nem a gazdag pénztárca, hanem a rokonság jogán.) Akkor a délnyugati részt részesítették előnyben, a legszebb mediterrán vidéket. Most a kevésbé látogatott rész volt soron, amibe azért keveredtek olyan területek is, ahol belebotlottunk egy-két világcsodába. A Fekete-tenger partvidékén és az ezzel párhuzamosan futó heglánc déli lábánál gurultunk kis buszunkkal, meg-megállva az általunk érdekesnek gondolt helyeken.

A fő attrakciónak Kappadókia meglátogatása és a Kackar-hegy legmagasabb csúcsának megmászása ígérkezett, de az előzetes készülődés során látszott, hogy Ani vagy Amasiya is értékes kincseket rejt. Egy ekkora út során pedig biztosak voltunk abban, hogy lesznek nem várt, de meghatározó élmények. Hát voltak is.

Aki a szárazföldön próbált már eljutni Isztambul irányába az tudja, hogy a rezsiköltséget nem csak az üzemanyag jelenti, hanem a gyakori közúti ellenőrzés. Ennek persze a jelen körülmények között korántsem a közúti fegyelem megszüntetése, hanem a Balkánon található rendőrök anyagi jólétének emelése a cél. Persze ne bántsuk a kellenél jobban a szerb (vagy bolgár) közegeket. A világ eseményei és a NATO bombái nagyban hozzájárultak ehhez a helyzethez. Ők csak alkalmazkodnak. Ezt az alkalmazkodást pedig államilag is támogatják. Meglepetés minket sem ért, a sofőr is járt már erre, úgyhogy rutinosan emeltük elő a kisebb-nagyobb tételeket a közös bugyellárisból, legfeljebb egy borsosabb összegnél szánkra vettük az Úr nevét.

A szomszédok becsületére legyen mondva, számlát szinte mindenütt kaptunk. Azt ugyan nem értettük, hogy rögtön a határon minek kellett 100 DM-ért leparkolnunk egy jó ideig, de legalább nem kellett tételes árubemutatót tartanunk. Az idővesztés azért érzékenyen érintett bennünket, mert a későn kelő egyenruhás stoposok is kiértek már állomáshelyükre, így a pénzünk megcsapolására irányuló igény jelentősen megnövekedett. Így taktikát kellett váltani. Többnyire a még nálunk is sokkal gazdagabb (még nyugati(bb) turisták farvizén evezünk. Őket megállították mi pedig elégedetten mosolyogtunk. Annak is van előnye, ha az ember szakadtabb kicsit. Alig 60 DM különféle bírsággal és egyéb sáppal megúsztuk Szerbiát, ami komoly szakértők szerint is kiváló eredmény. Az izgalmas macska-egér játék közben felszínes keresztmetszetet kaptunk azért az ország állapotáról is. Rossz de működik. Talán így tudnám jellemezni. A Vajdaság még csak kinézett valahogy, de beljebb egyre szerényebb majd szegényebb körülmények fogadtak bennünket. Félreértések elkerülése végett én sem tartottam jónak, ami a koszovói albánokkal történik, de abban sem látok túl nagy rációt, hogy most Szerbiát is visszazüllesztettük egy 40-50 évvel ezelőtti állapotba. Biztos vagyok benne, hogy nem elsősorban a hibás döntések kiagyalói küzdenek most kenyérgondokkal.

- 3 válaszban szerepel a túlzott pénzközpontúság, ami szintén belső súrlódásokhoz vitákhoz vezet
- klikkesedés- szétszakadás(ennek mi lehet az oka?)
- régi értékek eltűnése, érdeklődés hiánya
- Kevés ember van a vállalt feladatra, túl magasak a követelmények
- kommunikáció hiánya (!!!)

5. kérdés: Szerinted pozitívan változott az SZKBE?

- 3 igen
- 7 nem
- 6 nem tudja eldönteni
- 4 is-is

6. kérdés: Mit változtatnál rajta?

- 4 ember semmit
- 3 nem tudja
- 4 ember szerint: anyagi motiváltság csökkentése
- pénzközpontúság csökkentése; a képzettebb tagok foglalkozzanak a kevésbé képzettebbekkel
- pénzügyi háttér biztosítása, minimalizálása
- 2 ember szerint: fejleszteni, növelni a tagságot, egységesítés, több ember bevonása a tagságba
- jobban meg kéne magunkat mutatni a városnak
- több közös program kellene
- régi tagok újra aktivizálnák magukat
- kevesebb munka vállalása
- kisebb egyesület, kevesebb taggal és a túrázásokon lenne a hangsúly

7. kérdés: Miért?

- 9 ember nem adott erre választ
- a többiek szerint mert:
- nincs fejlődési lehetőség az egyén számára a túl sok feladat miatt
- sportegyesületként nem a pénzkeresés a dolgunk
- több lelkesedés kellene (2 válaszban) és nincs bajtársiasság
- így lehetne megállítani (lsd.: előző kérdés válaszai) a negatív folyamatot
- a fentebbi feltételek kellenének a hatékonyabb kutatáshoz
- fejlődő, mindenkiért tevékeny közösséget kellene kialakítani
- széthullás miatt

8. kérdés: Hogyan változott szerinted a társaság?

- pozitívan : 7 ember szerint (de nincs meg a kellő összetartás)
- 6-an nem adtak választ
- 1 ember szerint felhígulta csapat
- 1: új emberek új célokkal (jó vagy rossz ???)
- 1: a társaság nagy részét nem is ismeri

9. kérdés: Számodra mi lenne a fontos?

- 10 válasz: igazi közösséggé váljunk és legyenek új lelkes tagjaink
- 7 válasz: túrázás
- 3 válasz: kutatás
- 3 válasz: barlangok
- 3 válasz: jó hangulat; 2 válasz: közös programok
- 1: erős tagság, eredményes munka
- 1-válaszban: fejlődés; vetítések gyakorisága
- 1: nincs válasz

10. kérdés: Mennyire érzed magad jól a társaságban?

- 15 ember: jól
- 5 válasz: változóan

11. kérdés: Szeretnéd-e, ha újabb tagok csatlakoznának hozzánk?

- 18 válasz: igen
- 2 válasz: nem

12. kérdés: „Mennyiségi” vagy „minőségi” legyen a társaság jellege?

- 9 ember szerint: minőségi
- 7 ember szerint: mindkettő
- 2 ember szerint: mennyiségi
- 2 ember nem adott választ

13. kérdés: Mennyire vált számodra fontossá a barlangászat?

- 8 ember: nagyon fontos lett neki
- 5 ember: eléggé fontos lett
- 5 ember: nem nagyon lett fontos
- 1 ember még nem akarja abbahagyni
- 1 ember nem tudja eldönteni

kapkodva mászott ki azon a szűk csövön és úgy elfáradt, hogy még hisztizni is elfelejtett. Ki is jelentette, hogy csak akkor jön ide vissza, ha ez az utolsó barlang a világon. Mindezek ellenére a többiek megpróbálkoztak, bár Gabi a sok meztelen csiga látványától megriadva gyorsan visszafordult. Közben az idő már igen délutánra fordult és Süni még sehol. Már azt hittük, hogy nem is jön, de ha meg is érkezett, biztosan a házban van – gondoltuk mi. A nap utolsó barlangjaként a Dübörgőhöz mentünk. Tücsök „beszerelte” és lement, én utána. Már befelé sem volt egy leányálom, de kifelé... (A címben szereplő idézet itt hangzott el). Ráadásul szén-dioxidos is volt, szóval elég gyorsan kimásztunk. Kijövetelünk után még Gergő is lenézett, de ő sem időzött lent sokat. Ekkor már sötét volt, így fáradtan visszaindultunk a kisházba. Mikor közelébe értünk láttuk, hogy sötét van, de hol van Süni? Mert a háznál nem volt. Tücsit faggattuk, hogy „Hol a tesód?!”. Mert hogy természetesen a kisház elrejtett kulcsát magával vitte... 10 perc után megjelent. Orfűn várt a ház előtt reggel fél 10 óta és nem éppen kitörő örömmel kérdezte, hogy hol voltunk. A házba nem tudott bemenni annak ellenére, hogy megtalálta a kulcsot, és nem tudott telefonálni. Na majd Jani. Fogta a kulcsot, és rögtön észrevette a lényegét. Az egyikből letört egy darab. Na szép, most hogy megyünk be? Itt állunk este Orfűn kulcs nélkül, az ablakok zárva. Az egyetlen alternatíva Béla bácsi volt, csak hogy az utolsó busz már elment. Ekkor jött az ötlet, hogy itt vannak a pécsiek Abaligetén, hátha be tudnak vinni. Szerencsénk volt. Jani és Emília bementek Pécsre a kulcsért, mi pedig addig megpróbáltunk a vizes fából tüzet csiholni, elég halvány sikerrel (pedig a boltos nénitől kértünk gyújtóst...) Lassan telt az a másfél óra, de végre megjöttek. Megettük a maradék sajtot kiegészítve egy kis konzervvel, majd beestünk az ágyba.

A másnap délelőtt már kaland nélkül telt. Még bejártunk két zombolyt aztán irány haza. A bakik ellenére azért elég emlékezetes kis túra lett.

(Hozzá tartozik még a történethez, hogy Gabi és Emília korábban indultak haza. A szívás majdnem folytatódott, ugyanis a két lány Baján leszállt a buszról, amely 5 perccel állt. Gondolták, hogy sétálnak egyet. De hát elnézték az órát, és arra lettek figyelmesek, hogy a buszuk indexel, és elindul... Gyorsan futásnak eredtek, kiugrottak a busz elé, mert hát a csomagok a buszban vannak... © Ötven méteres sprint után a busz megállt, a sofőr „enyhén” morcos volt, de azért felvette őket.)

/Raisz Péter/

KALANDOZÁSOK TÖRÖKORSZÁGBAN

Törökország - hacsak kicsiny részben is, de Európa területén fekszik. Népei, vallásai, történelme valódi híd szerepre kényszerítették ezt a hajdani világbirodalmat. Ezt a nagyon más de a múltbeli kapcsolódásaik miatt Kelet-Európa népeinek mégis annyira ismerős államot látogattuk meg 2000. nyarán. A bolgár határtól az örmény határig jártuk be a világnak ezt a nagyon sokszínű részét. Láttunk szépet és jót, csúnyát és rosszat egyaránt. Ezekről szólnak ezek az igaz mesék.

mindenk a kóstolót, különösen Tamás, aki már nagyon éhes volt. Gyorsan föl is hívta Janit a kocsiból, ahol a következő rövid beszélgetés zajlott le:

-Szia Jani. Főztél teát?

-Igen főztem.

-Akkor öntsd ki a p...ba!

-De miért?

-Csak öntsd ki a p...ba, oké?!

-Jól van. Szia.

Végre megérkeztünk és a cuccok ledobása után nekiestünk a sajtot tálalni és a borokat kibontani. (Jani szerencsére nem öntötte ki a teát, ami később még nagyon jól jött). Mondanom sem kell az este további része kellemesen telt, a sajt egy részét meg se bírtuk enni.

Reggel Tamásnak már korán dolga volt, így ő el is ment hajnalban. Reggelire természetesen sajt volt, miután összepakoltunk és nyakunkba vettük a Mecseket. Tegzi meg átment Abaligetre bontani. Süni csak ezen a napon érkezett, ezért vele találkat beszélünk meg korábban, amit akkor egyeztetünk, ha telefonál.

Első barlangunk a Kőteles volt. Jani beszerelt, mindenki beöltözött, és vártuk, hogy Jani leereszkedjen a barlangba. Beprézelte magát derékig, vártuk, hogy eltűnjön, de nem történt ez meg. 10 perces tapogatózás után arra gondoltunk, hogy talán beomlott... De nem, mert egy töbörrel arrébb volt! Átmentünk, újabb beszerelés, és gond nélkül bejártuk. Az egyetlen gond az volt, hogy még életemben nem használtam stopcsigát, ezért eleinte nem úgy viselkedett, ahogy szerettem volna. Ezután átgyalogoltunk a Büdöskúti-zsombolyhoz, ahol is beszereltem első barlangomat. Itt sem volt semmi probléma. Tücsök szerelte ki a barlangot és megegyeztünk, hogy a következő ő szereli be. Ám úgy adódott, hogy a hétvége további barlangjai közül egy sem volt benittelve, szóval elég volt csak a kőtelet leereszteni. (Nem baj Tücsök, ha barlangot nem is szereltél be, de nálad jobban már senki nem köti a visszafűzött perccet.) Miközben mi pakolástunk, Jani átment a szomszédos általa talált barlanghoz, a Musztafához, hogy belülről is megnézzé, ahol sikerült megkóstolnia a felszínen lévő márgás talajt. Ezután a József-lyukat néztük ki, de mikor én megláttam a bejáratát úgy döntöttem, hogy én ide le nem megyek. És milyen jól tettem. Gergő is velem tartott, a többiek viszont belevágtak, elsőként Tücsök. 20 perc múlva levegő után

14. kérdés: Mennyire avatkozhat bele az egyesület a társaság összekovácsolódásába? Feladata- e ez az egyesületnek?

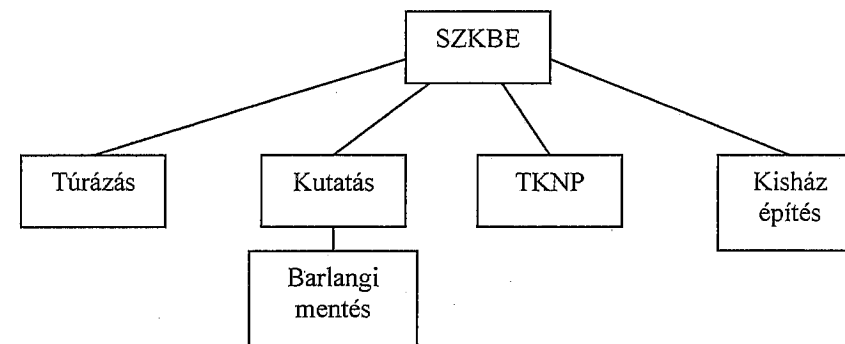
- 12 ember szerint az egyesület kerete lehet a kovácsolódásnak, de nem ez az igazi, fő feladata
- 4 ember szerint feladata ez az egyesületnek
- 4 ember szerint nem a feladata ez az egyesületnek

/Szevári Gabriella & Szeredi Anna/

KÖZGYŰLÉS, FARSANG 2003.

Az idei közgyűlés újra a JATE dolgozói klubjában került megrendezésre. Reggel 10-re érkeztem, addigra már javában folyt a hangpróba és a lányok is nekiálltak a zsíros kenyereknek. Szegény Judit teljesen meghatódott, hogy ő vághatja a hagymát, el is pityeregte magát ☺. Szépen lassan gyűltek az emberek, úgy tűnt remek hangulatban fog telni a nap. Erről gondoskodtak Kara gyermekei is, Gergő pelenkázása jelentette a reggel csúcspontját.

Mikor már úgy tűnt, többen nem jönnek, Tamás megnyitotta a közgyűlést. Gabi kezdte, aki röviden ismertette a kérdőívvezés eredményeit. Ezután amolyan „ötletbörzét” tartottunk, kívánságok, felajánlások röpködte a levegőben, és Zitának köszönhetően a falra ragasztott papíron landoltak. A legfontosabb, ami itt kiderült, hogy még mindig sokakat érdekel a kutatás, és fontosnak tartjuk a társasági életet, összejöveteleket. (Közben Mártonka hatalmas csikorgás árán egy széket vonszolt az asztal mellé, felállt rá, is innét már elérte a hön áhított édességeket.) Az első komolyabb vita a túlzott pénzközpontúság körül alakult ki, de Tamás, későbbre halasztotta a probléma tárgyalását. Az igények alapján felvázolásra került az SZKBE új felépítése, ami a következő:

Rövid ebédszünet után az aktuális kérdések megvitatásával folytattuk. Meghallgattuk a vezetők beszámolóit, elfogadtuk a közhasznúságot és a felügyelő bizottsági jelentést. Itt közölte Kara a jó hírt, hogy május 14-e körül szivattyúpróbát tartanak a Szuadóban, jelentős előrehaladást remélve. Zsuzsi lett kinevezve a „pólóügyi bizottság” elnökének, ő próbál minél jobb minőségű, és megfelelő méretű pólókat szerezni. *Az egyik legfontosabb kérdés, ami alapszabály módosítást is igényelt, hogy ezután egy összegben fizetjük a tagdíjat, így 2x1300=2600Ft-ot kell fizetni március elsejéig.*

Ekkor újra előkerült a „pénzközpontúság” kérdése. A vita nagyon szenvedélyes volt, de azt mindnyájunknak be kellett látni, hogy az egyesület túl nagy, és összetett ahhoz, hogy ne kelljen a pénzzel foglalkoznia. *Megoldásként Tamás az egyesület belső kettéválasztását javasolta. Az operatív csoport viszi a kutatást, és a pénzügyeket és biztosítja a technikai háttért. A túrázás részleg, pedig csak a túrákra figyel, ő gazdálkodik a tagdíjjal, de minden egyéb forrást magának kell biztosítania. Ettől a radikálisnak tűnő lépéstől azt várhatjuk, hogy megszűnnek az olyan fajta viták, hogy ki kinek a pénzét költi kutatásra/túrázásra, jobban átlátható lesz a helyzet.*

Miután kicsit csillapodtak a kedélyek, megkezdődött a tisztújítás. Tamás előre bejelentette, hogy nem vállalja az elnöki posztot. A jelölések után kiderült, hogy senki nem akar elnök lenni. A helyzet reménytelennek tűnt, aztán vagy fél óra huzavona után Tamás beleegyezett, hogy még egy évig, névlegesen marad az egyesület élén, de az operatív csoport vezetésére összpontosít. *A további posztok a következőképpen alakultak: titkár: Novotnik Gergő; elnökségi tagok: Dobó Barna, Hajnal Ági, Szegvári Gabi, Szeredi Tücsök Anna; az ellenőrző bizottság elnöke Kiss Viktor; az ellenőrző bizottsági tagjai, pedig Szabó Barbi és Szőke Emília.*

Miután minden megszavazandót megszavaztunk, eldöntendő eldöntöttünk, kezdődhetett a farsang! A lányok bevonultak a kisterembe, és minden fiút kiharancsoltak onnét. Nem tudtuk, mi készül, sejtettük persze, hogy valami meglepi, de a tippokról most itt inkább nem írunk...☺. Hosszú percek után aztán végre behívtak minket. A mosdó ajtót

Vajon mit hoz a jövő a magyar NATO kontingensnek?

egy függöny takarta, majd –miután, megkaptuk a szavazólapokat- egy kéz tűnt fel, aztán rögtön el... a kezek jöttek egymás után sorban, mi meg jó zsűri módjára próbáltunk pontozni, de elég nehéz dolgunk volt. Ráadásul azt is ki kellett volna találni, hogy melyik kéz kié. A feladat nehézségét mutatja, hogy még Jani sem ismerte fel Emiét ☺.

A verseny végeztével jöhetett az átöltözés. Szerencsére sokan hoztak magukkal jelmezt, és jobbnál jobb ötleteket, öltözékeket láthattunk. Az abszolút bajnok Raisz Peti lett, aki olyan élethűen öltözött csövesnek, hogy az embernek nem volt kedve közel menni hozzá. Volt még (a teljesség igénye nélkül) egerke sajtban, arab nő, Barbi, csiga, egy komplett, 3 fős hadsereg, cigányasszony kártyával, bódvaszilasi cigányember, leckekönyv, börtöntöltelék, kalózkapitány, macska, rapper. És persze (élükön velem) a sok lusta, aki csak nézett, de nem öltözött☺. Miután kiröhögöttük magunkat, kezdődött a kisteremben a buli, a nagyobbban pedig a dumaparti. Úgy tűnt mindenki jól érzi magát, az est további része beszélgetéssel, tánccal, és István a királyra való üvöltéssel (pedig énekek szántuk) telt. Hajnaltájt egyre fogyatkozott a nép, végül 2 óra körül az utolsók is elindultak hazafelé.

Így ért véget a 2003-as közgyűléssel egybekötött farsang, remélem jövőre hasonlóan jó kedélyű buliban lesz részünk.

/Gergő/

„MEGMONDTAM, HOGY SZÍVÁS LESZ...”

Ez a cím akár mottója is lehetne ennek a hétvégének azok alapján, ami ezalatt a két nap alatt történt. Azért megjegyezném, hogy mikor az idézet elhangzott, még nem sejtettük, hogy ez lesz a hétvége jelszava.

A történet november 21-én kezdődött. Jani erre a hétvégére egy kis mecseki zombolyászt szervezett, amire heten be is nevezünk (Emília, Jani, Gabi, Tücsök, Gergő, Süni és Én). Jani és Emília már néhány nappal korábban lementek, mi pedig péntek este csatlakoztunk hozzájuk. Tücsök és Gabi költségkímélés miatt stoppal mentek, Gergő és Én pedig a szokásos 2 órás busszal utaztunk. Mikor megérkeztünk Pécsre Gabiék már ott találtuk a pályaudvaron az orfűi buszra várva. Mi is csatlakoztunk hozzájuk és röviddel ezután beesett Tegzes Andris is, aki Abaligetre ment bontani szombaton. Kb. 10 perccel a busz indulása előtt telefonált Tamás, hogy itt van Pécsen és fölvesz minket a kocsiba. Két perccel belül meg is találtuk egymást, és irány Orfű. Amelőtte még beugrottunk a Sparba „kicsit” bevásárolni a hétvégére. Miközben a zsömlék és konzervek között válogattunk, Tamás nagylelkű döntésre szánta magát. Kitalálta, hogy ma este nem ehetünk mást, mint sajtot és hozzá bort kóstolunk. Ezen megmondolásáról senki nem akarta lebeszélni, így gyorsan ki is osztotta, hogy ki milyen fajta bort válasszon, ő pedig bevetette magát a sajtok közé. Összesen 6 üveg jó fajta vörös és fehér száraz és édes bort választottunk, miközben ő begyűjtött mintegy három kilónyi sajtkülönlegességet. De volt ott minden fajta finomság a Camemberttől kezdve a Parenycán át a kecskesajtig. Vásárlás után kocsiba vágtuk magunkat és végre Orfű felé vettük az irányt. Már alig várta